

Bryssel den 8 december 2017
(OR. en)

15536/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0125 (COD)**

**POLMIL 165
COMPET 862
CFSP/PESC 1122
CSDP/PSDC 701
COPS 393
EUMC 157
ECOFIN 1104
IND 369
MI 942
RECH 415
EMPL 611
CODEC 2037**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15165/17
Komm. dok. nr:	10589/17 + COR 1 + ADD 1
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram som syftar till att stödja konkurrenskraften och innovationskapaciteten inom unionens försvarsindustri (första behandlingen) – Allmän riktlinje

1. Den 7 juni 2017 förelade kommissionen Europaparlamentet och rådet sitt förslag om inrättande av ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram som syftar till att stödja konkurrenskraften och innovationskapaciteten inom unionens försvarsindustri¹.

¹ 10589/17.

2. Den 6 juli 2017 enades Coreper om ett mandat för gruppen Ordförandeskapets vänner när det gäller förslaget om ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram². Gruppen inledde sin behandling av förslaget vid mötet den 14 juli 2017.
3. Europeiska rådet välkomnade vid sitt möte den 19 oktober 2017 det arbete som medlagstiftarna hittills har utfört med avseende på kommissionens förslag om ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram och efterlyste en överenskommelse i rådet före slutet av året, i syfte att så snart som möjligt slutföra förhandlingarna med Europaparlamentet så att de första kapacitetsprojekten som identifierats av medlemsstaterna ska kunna finansieras under 2019³.
4. Rådets juridiska avdelning avgav sitt yttrande om förslaget den 23 november 2017⁴.
5. Efter att förslaget behandlats vid flera möten nådde gruppen Ordförandeskapets vänner en mycket bred enighet om ett utkast vid mötet den 28–29 november 2017.
6. Coreper diskuterade frågan vid mötet den 6 december 2017. Ett kompromissförslag från ordförandeskapet lades fram om artikel 6.3, 6.4 och 6.5.
7. Coreper uppmanas att bekräfta sitt godkännande av den bifogade texten, så att den kan läggas fram för rådet i syfte att nå fram till en allmän riktlinje om förslaget.

² 10849/1/17.

³ EUCO 14/17.

⁴ 14876/17.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram som syftar till att stödja konkurrenskraften och innovationskapaciteten inom unionens försvarsindustri

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 173,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (1) I den europeiska försvarshandlingsplan som antogs den 30 november 2016 åtog sig kommissionen att komplettera, stimulera och befästa medlemsstaternas samarbete för att utveckla försvarskapacitet som svar på säkerhetsutmaningarna och att främja en konkurrenskraftig och innovativ europeisk försvarsindustri. Det föreslås särskilt att man ska inrätta en europeisk försvarsfond för att stödja investeringar i gemensam forskning och gemensam utveckling av försvarsmateriel och försvarsteknik samt skapa incitament för gemensam upphandling och gemensamt underhåll. Fonden ska stödja samarbetet under hela cykeln för utveckling av försvarsprodukter och teknik och därigenom främja synergieffekter och kostnadseffektivitet. Målet är att skapa kapacitet, säkerställa en konkurrenskraftig, innovativ och balanserad bas för Europas försvarsindustri i hela unionen, bland annat genom gränsöverskridande samarbete och deltagande av små och medelstora företag², och bidra till ett större europeiskt försvarssamarbete, genom att utnyttja synergieffekter och mobilisera unionsstöd utöver finansieringen från medlemsstaterna.
- (2) För att bidra till ökad konkurrenskraft och innovationskapacitet inom unionens försvarsindustri bör ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram (nedan kallat *programmet*) inrättas. Programmet bör syfta till att stärka konkurrenskraften inom unionens försvarsindustri, bland annat it-försvar, genom att stödja samarbete mellan medlemsstater och företag, inbegripet forskningscentrum och universitet i skedet då försvarsprodukter och försvarsteknik utvecklas. Utvecklingsskedet, som kommer efter forsknings- och teknikskedet, medför betydande risker och kostnader, som hämmar ett fortsatt utnyttjande av forskningsresultaten och har en negativ inverkan på konkurrenskraften inom unionens försvarsindustri. Genom att stödja utvecklingsskedet skulle programmet bidra till ett bättre utnyttjande av resultaten från forskning på försvarsområdet och bidra till att överbrygga klyftan mellan forskning och produktion och främja alla former av innovation. Programmet bör komplettera den verksamhet som genomförs i enlighet med artikel 182 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och omfattar inte produktionen eller upphandlingen av försvarsprodukter och försvarsteknik.

² Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (3) Företag bör anses omfatta varje enhet som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett enhetens rättsliga form och oavsett hur den finansieras. I denna förordning gäller att ett företag anses vara etablerat i den medlemsstat där det är bildat i enlighet med medlemsstatens nationella lagstiftning.
- (4) För att bättre utnyttja stordriftsfördelar inom försvarsindustrin bör programmet stödja samarbete mellan företag vid utvecklingen av försvarsprodukter och försvarsteknik. Programmet stödjer små och medelstora företags deltagande över gränserna, i syfte att uppnå mer innovativa lösningar och en öppen inre marknad.
- (5) Programmet bör omfatta en tvåårsperiod från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2020 och finansieringsramen för genomförandet av programmet bör därför fastställas för denna period.
- (6) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela programmets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning³, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (7) Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter bör den totala budgeten för genomförandet av programmet uteslutande göras tillgänglig genom omfördelningar under underrubrik 1a (Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning) i den fleråriga budgetramen 2014–2020.

³ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (8) Programmet bör genomföras i full överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012⁴. Finansieringen får i synnerhet ske i form av bidrag och offentlig upphandling för tillhandahållande av undersökningar. I framtiden kan också finansieringsinstrument användas på grundval av erfarenheterna av detta program, särskilt för Europeiska försvarsfondens kapacitetsdel efter 2020. Kommissionen kommer att inleda det förberedande arbetet samt arbetet med bedömning och relevanta förslag så snart som möjligt.
- (9) Kommissionen får anförtro delar av genomförandet av programmet till de enheter som avses i artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (10) Efter att ha fastställt gemensamma kapacitetsutvecklingsprioriteringar på unionsnivå genom kapacitetsutvecklingsplanen och därvid även tagit hänsyn till den samordnade årliga försvarsöversikten, fastställer och konsoliderar medlemsstaterna de militära kraven och fastställer de tekniska specifikationerna för projektet, med sikte på att uppnå EU:s ambitionsnivå, i enlighet med vad rådet enades om i sina slutsatser av den 14 november 2016 och Europeiska rådet godkände den 15 december 2016. De får också utse en projektledare, som ansvarar för att leda arbetet med att utveckla ett samarbetsprojekt.
- (11) Om en åtgärd som stöds genom programmet leds av en projektledare som utsetts av medlemsstaterna, inbegripet en internationell projektförvaltningsorganisation som till exempel Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete, bör kommissionen samråda med projektledaren innan den verkställer utbetalningen till stödmottagaren för den stödberättigande åtgärden, så att projektledaren kan säkerställa att stödmottagarna respekterar tidsfristerna.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) Unionens finansiella stöd bör inte påverka överföringen av försvarsrelaterade produkter inom unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG⁵ och inte heller exporten av produkter, utrustning eller teknik och det bör inte heller påverka medlemsstaternas befogenheter när det gäller politiken för överföring inom unionen och export av försvarsrelaterade produkter.
- (13) Eftersom målet för programmet är att främja konkurrenskraften inom unionens försvarsindustri genom att minska riskerna i samarbetsprojekts utvecklingsskede, bör det omfatta sådana åtgärder som rör utvecklingen av försvarsprodukter eller försvarsteknik, nämligen fastställande av gemensamma tekniska specifikationer, utformning, prototyputveckling, provning, kvalificering, certifiering samt genomförbarhetsstudier, effektiv livscykel förvaltning och andra stödjande åtgärder. Detta kommer att gälla även för uppgraderingar av befintliga försvarsprodukter och befintlig försvarsteknik.
- (14) Eftersom syftet med programmet i synnerhet är att fördjupa samarbetet mellan företag i de olika medlemsstaterna, bör en åtgärd endast få finansiering inom ramen för programmet, om den genomförs genom samarbete mellan minst tre företag som är baserade i minst två olika medlemsstater. Erfarenhet av detta kommer att användas för att bedöma möjligheten att öka det minsta antalet medlemsstater i samband med eventuella framtida program.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1).

- (15) Gränsöverskridande samarbete mellan företag som är baserade i olika medlemsstater vid utvecklingen av försvarsprodukter och försvarsteknik har ofta hämmats av svårigheter att enas om gemensamma tekniska specifikationer. Att gemensamma tekniska specifikationer har saknats eller endast funnits i begränsad omfattning har lett till ökad komplexitet, förseningar och alltför höga kostnader i utvecklingsskedet. Att man enas om gemensamma tekniska specifikationer bör vara en förutsättning för att få ta del av unionens stöd inom ramen för detta program för åtgärder som omfattar en högre teknisk mognadsgrad. Genomförbarhetsstudier och åtgärder som syftar till att stödja ett gemensamt fastställande av tekniska specifikationer bör också vara berättigade till stöd inom ramen för programmet.
- (16) Eftersom programmet syftar till att öka konkurrenskraften inom unionens försvarsindustri, bör endast enheter som är etablerade i unionen kunna få stöd. För att säkerställa skyddet av väsentliga säkerhetsintressen i unionen och dess medlemsstater bör infrastruktur, anläggningar, tillgångar och resurser som används av stödmottagarna och underleverantörerna i de åtgärder som finansieras inom ramen för programmet dessutom inte vara belägna inom tredjeländers territorier. Underleverantörer bör förstås i den mening som avses i artikel 101.1 n i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/1929 av den 28 oktober 2015.

(17) Stödmottagarna och deras underleverantörer bör i princip inte kontrolleras av tredjeländer eller enheter i tredjeländer. Om ett företag beläget i unionen kontrolleras av ett tredjeland eller en enhet i ett tredjeland, kan detta företag emellertid i särskilda fall få stöd, om den medlemsstat där det är beläget tillhandahåller tillräckliga garantier för att detta inte skulle strida mot unionens och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen såsom dessa fastställs inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, inbegripet vad gäller förstärkning av den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen. En enhet i ett tredjeland bör endast i denna förordning förstås som en rättslig enhet som är etablerad utanför unionen eller vars verkställande förvaltning finns utanför unionen eller en rättslig enhet som kontrolleras av ett tredjeland, av en medborgare i ett tredjeland, eller av en annan sådan enhet i ett tredjeland. Kontroll bör definieras som förmågan att utöva ett avgörande inflytande på ett företag. Stödmottagare bör före undertecknandet av finansieringsavtalet tillhandahålla all relevant information om element och infrastruktur som ska användas inom åtgärden. Medlemsstaternas betänkligheter avseende försörjningstrygghet bör också beaktas.

(18) Stödberättigande åtgärder som utvecklas inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet inom unionens institutionella ramverk säkerställer ett kontinuerligt fördjupat samarbete mellan företag i olika medlemsstater och bidrar därmed direkt till målen för programmet. Sådana projekt bör därför vara berättigade till en högre finansieringsgrad.

Stödberättigande åtgärder som utvecklas med ett betydande deltagande av små och medelstora företag och medelstora börsnoterade företag, i synnerhet gränsöverskridande små och medelstora företag, och som stödjer öppnandet av leveranskedjorna bidrar direkt till målen för programmet. Sådana projekt bör därför vara berättigade till en högre finansieringsgrad, även som kompensation för högre risk och en ökad administrativ börda. Stödberättigande åtgärder med deltagande av små och medelstora företag som är etablerade i andra medlemsstater än de där de företag i konsortiet som inte är små och medelstora företag är etablerade kan komma i åtnjutande av en högre finansieringsgrad.

- (19) Om ett konsortium vill delta i en åtgärd som berättigar till stöd inom ramen för programmet och unionens ekonomiska bistånd ges i form av bidrag, bör konsortiet utse en av sina deltagare till samordnare, som den huvudsakliga kontaktpunkten gentemot kommissionen.
- (20) Främjande av innovation och teknisk utveckling inom unionens försvarsindustri bör ske på ett sätt som stämmer överens med unionens säkerhetsintressen. Följaktligen bör åtgärdens bidrag till dessa intressen och till de försvarskapacitetsprioriteringar som medlemsstaterna enats om inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken vara ett kriterium för tilldelning. Inom unionen fastställs gemensamma försvarskapacitetsprioriteringar framför allt genom kapacitetsutvecklingsplanen. Andra processer i unionen, såsom den samordnade årliga försvarsöversikten och det permanenta strukturerade samarbetet, kommer att stödja genomförandet av relevanta prioriteringar genom fördjupat samarbete. Om lämpligt kan även regionala och internationella åtgärder, initiativ och prioriteringar, inbegripet inom ramen för Nato, tas i beaktande, om de tjänar unionens säkerhets- och försvarsintressen, såvida hänsyn tas till att onödigt dubbelarbete bör undvikas och de inte utesluter någon EU-medlemsstat från deltagande.
- (21) Medlemsstaternas åtagande att på ett effektivt sätt bidra till finansieringen av åtgärden bör bekräftas, t.ex. genom en avsiktsförklaring från medlemsstaterna i fråga, så att det säkerställs att de finansierade åtgärderna är genomförbara.
- (22) För att säkerställa att de finansierade åtgärderna kommer att bidra till konkurrenskraften och effektiviteten inom den europeiska försvarsindustrin bör de vara marknadsorienterade, efterfrågestyrda och kommersiellt bärkraftiga på medellång till lång sikt. Att medlemsstaterna redan har för avsikt att gemensamt upphandla den slutliga produkten eller använda sig av tekniken, eventuellt på ett samordnat sätt, bör därför beaktas i kriterierna för stödberättigande. Även ett trovärdigt deltagande av gränsöverskridande små och medelstora företag, antingen som medlemmar i konsortier eller som underleverantörer, bör tas i beaktande i syfte att stödja en öppen inre marknad.

- (23) Det ekonomiska biståndet från unionen inom ramen för programmet bör inte överskrida 20 % av de stödberättigande kostnaderna för åtgärden i den mening som avses i artikel 126 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, när den avser prototyper, vilket ofta är den mest kostsamma åtgärden under utvecklingsskedet. De stödberättigande kostnaderna kan dock täckas i sin helhet när det gäller andra åtgärder i utvecklingsskedet.
- (24) Eftersom unionens stöd syftar till att öka sektorns konkurrenskraft och endast avser det specifika utvecklingsskedet, bör den inte ha äganderätt eller immateriella rättigheter till de produkter eller den teknik som de finansierade åtgärderna resulterat i. De tillämpliga systemen för immateriella rättigheter kommer att fastställas genom avtal mellan stödmottagarna. Intresserade medlemsstater bör ha möjlighet att delta i uppföljande gemensam upphandling.
- (25) Kommissionen bör inrätta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med målen för programmet. För att en effektiv fördelning av finansieringen ska säkerställas, bör arbetsprogrammet fastställa vilka kategorier projekt som ska finansieras genom programmet, typen av finansiering och den tilldelade budgeten samt de önskade kategorierna stödberättigande åtgärder, i lämpliga fall inbegripet utvärderingsmetoden, inklusive viktningar och minimikrav för fullgörandet av tilldelningskriterierna.
- (26) Kommissionen bör vid inrättandet av arbetsprogrammet biträdas av en kommitté med företrädare från medlemsstaterna (nedan kallad *kommittén*). Kommissionen bör sträva efter att finna lösningar som vinner största möjliga stöd inom kommittén. I samband med detta kan kommittén mötas i ett format bestående av nationella försvarsexperter, i syfte att tillhandahålla kommissionen specifikt stöd. Det är medlemsstaternas sak att utse sina företrädare i kommittén.

- (27) Eftersom man inom unionens politik ser små och medelstora företag som mycket viktiga när det gäller att säkerställa ekonomisk tillväxt, innovation, sysselsättning och social integration i unionen och de åtgärder som får stöd normalt kommer att kräva gränsöverskridande samarbete, är det viktigt att arbetsprogrammet återspeglar och möjliggör ett öppet, rättvist och transparent gränsöverskridande tillträde för och deltagande av små och medelstora företag och att därför en andel av den totala budgeten gynnar sådana åtgärder.
- (28) Europeiska försvarsbyrån bör, i överensstämmelse med dess behörighet enligt fördraget om Europeiska unionen, inbjudas som observatör i kommittén med företrädare för medlemsstaterna, så att man kan dra nytta av denna byrås expertkunskap inom försvarssektorn. Europeiska utrikestjänsten bör också inbjudas att närvara i kommittén med företrädare för medlemsstaterna.
- (29) Kommissionen bör sträva efter att upprätthålla en dialog med ett brett spektrum av Europas industri, inklusive små och medelstora företag och icke-traditionella leverantörer till försvarssektorn, för att säkerställa programmets framgång.
- (30) För urvalet av vilka åtgärder som ska finansieras genom programmet bör som regel kommissionen eller de enheter som avses i artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 anordna konkurrensutsatta ansökningsomgångar i enlighet med vad som föreskrivs i den förordningen samt säkerställa att de administrativa förfarandena är så enkla som möjligt och medför ett minimum av tilläggskostnader. Under vissa vederbörligen motiverade och exceptionella omständigheter får unionsfinansiering dock även beviljas i enlighet med artikel 190 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012⁶.

⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

- (31) Efter en utvärdering av de mottagna förslagen med hjälp av oberoende experter validerade på begäran av medlemsstaterna, ska kommissionen välja ut de åtgärder som ska finansieras inom ramen för programmet. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen för antagandet och genomförandet av arbetsprogrammet samt tilldelningen av finansiering till utvalda åtgärder. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷. Medlemsstaterna bör underrättas om utvärderingsresultaten och framstegen inom de finansierade åtgärderna.
- (32) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av ovannämnda genomförandeakter, med beaktande av deras betydande konsekvenser för genomförandet av denna förordning.
- (33) Kommissionen bör upprätta en rapport om genomförandet vid programmets slut, där den granskar den finansiella verksamheten i form av ekonomiskt resultat och, om möjligt, effekter av genomförandet. I denna rapport bör man också analysera små och medelstora företags samt medelstora börsnoterade företags gränsöverskridande deltagande i projekt som omfattas av programmet samt små och medelstora företags deltagande i den globala värdekedjan.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed fastställs ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram (nedan kallat *programmet*) för unionens åtgärder, som omfattar perioden 1 januari 2019–31 december 2020.

Artikel 2

Mål

Programmet ska ha följande mål:

- a) Det ska främja konkurrenskraften och innovationskapaciteten inom försvarsindustrin i hela unionen, vilket bidrar till Europas strategiska oberoende, genom att stödja åtgärder som befinner sig i ett utvecklingsskede.
- b) Det ska stödja och stimulera samarbete mellan medlemsstater och gränsöverskridande samarbete mellan företag i hela unionen, inklusive små och medelstora företag samt medelstora börsnoterade företag, vid utvecklingen av teknik eller produkter som överensstämmer med de kapacitetsutvecklingsprioriteringar som medlemsstaterna gemensamt enats om inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, samt öka leveranskedjornas flexibilitet. Om lämpligt kan även regionala och internationella åtgärder, initiativ och prioriteringar, inbegripet inom ramen för Nato, tas i beaktande i detta avseende, om de tjänar unionens säkerhets- och försvarsintressen såsom de slagits fast inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och hänsyn tas till behovet av att undvika onödigt dubbelarbete, och såvida de inte utesluter någon medlemsstat från deltagande.
- c) Det ska främja ett bättre utnyttjande av resultaten från forskning på försvarsområdet och bidra till utveckling efter forskningsskedet och på så sätt stödja konkurrenskraften inom den europeiska försvarsindustrin på den inre marknaden och den globala marknaden, om lämpligt även genom konsolidering.

Artikel 3

Budget

Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2019–31 december 2020 ska vara 500 miljoner EUR i löpande priser.

Artikel 4

Allmänna finansieringsbestämmelser

1. Det ekonomiska biståndet från unionen får tillhandahållas genom sådana typer av finansiering som tas upp i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, i synnerhet bidrag och i undantagsfall offentlig upphandling.
2. De typer av finansiering som avses i punkt 1 och metoderna för genomförandet ska väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av de specifika målen för åtgärderna och åstadkomma resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och risken för intressekonflikt.
3. Kommissionen ska genomföra unionens ekonomiska bistånd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, antingen direkt eller indirekt genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros de enheter som anges i artikel 58.1 c i den förordningen.
4. Om medlemsstaterna utser en projektledare, ska kommissionen samråda med projektledaren om projektets utveckling innan den verkställer utbetalningen till stödberättigade mottagare.

Artikel 5

Stödberättigande åtgärder

1. Programmet ska tillhandahålla stöd för stödmottagares åtgärder i ett utvecklingsskede, såväl för nya produkter och ny teknik som för uppgraderingar av befintliga produkter och befintlig teknik. En stödberättigande åtgärd får avse en eller flera av följande:
 - a) Studier, t.ex. genomförbarhetsstudier och andra kompletterande åtgärder.
 - b) Utformning av en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik samt tekniska specifikationer utifrån vilka en sådan utformning har utvecklats, vilket får inbegripa partiella provningar för riskminskning i en industriell eller representativ miljö.
 - c) Utveckling av en systemprototyp för en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik. En systemprototyp är en modell av en produkt eller teknik som kan visa elementets prestanda i driftsmiljö.
 - d) Provning av en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik.
 - e) Kvalificering av en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik. Kvalificering är hela det förfarande som påvisar att utformningen av en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik uppfyller de angivna kraven. Detta förfarande tillhandahåller objektiva bevis på att särskilda krav för en utformning har uppfyllts.
 - f) Certifiering av en försvarsprodukt, en materiell eller immateriell komponent eller materiell eller immateriell teknik. Certifiering är ett förfarande enligt vilket en nationell myndighet intygar att försvarsprodukten, den materiella eller immateriella komponenten eller den materiella eller immateriella tekniken överensstämmer med de tillämpliga bestämmelserna.
 - g) Utveckling av teknik eller tillgångar som ökar effektiviteten under hela livscykeln för försvarsprodukter och försvarsteknik.

2. Åtgärden ska genomföras genom samarbete mellan företag inom ett konsortium av minst tre stödberättigade enheter som är etablerade i minst två olika medlemsstater. Minst tre av dessa stödberättigade enheter som är etablerade i minst två olika medlemsstater ska varken direkt eller indirekt stå under faktisk kontroll av samma enhet eller kontrollera varandra.
3. Vid tillämpning av punkt 2 ska "faktisk kontroll" avse ett förhållande som bygger på rättigheter, avtal eller annat, som var för sig eller tillsammans och med hänsyn till faktiska eller rättsliga förhållanden ger möjlighet att direkt eller indirekt utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom
 - a) nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dem,
 - b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på företagets olika organs sammansättning, omröstningar eller beslut eller som på annat sätt ger ett avgörande inflytande över företagets drift.
4. Konsortier enligt definitionen i artikel 8.1 ska bevisa genomförbarheten genom att visa att de återstående kostnader för den stödberättigande åtgärden som inte täcks av unionsstödet kommer att täckas av annan finansiering, t.ex. bidrag från medlemsstaterna.
5. För de åtgärder som beskrivs i punkt 1 c–f ska konsortierna bevisa att åtgärderna bidrar till konkurrenskraften inom den europeiska försvarsindustrin, genom att visa att minst två medlemsstater avser att upphandla den slutliga produkten eller använda tekniken på ett samordnat sätt, i förekommande fall även genom gemensam upphandling.

6. För åtgärderna i punkt 1 b ska åtgärden grundas på gemensamma krav som minst två medlemsstater gemensamt har kommit överens om. För åtgärderna i punkt 1 c–f ska åtgärden grundas på gemensamma tekniska specifikationer som gemensamt har överenskommits av de medlemsstater som i enlighet med punkterna 4 och 5 kommer att medfinansiera eller avser att gemensamt upphandla den färdiga produkten eller avser att använda tekniken.

Artikel 6

Stödberättigade enheter

1. Stödmottagare ska vara offentliga eller privata företag som är etablerade i unionen.
2. Infrastruktur, anläggningar, tillgångar och resurser tillhörande stödmottagarna och deras underleverantörer som används för de åtgärder som finansieras inom ramen för programmet ska vara belägna på unionens territorium under hela den tid som åtgärden pågår och deras verkställande ledning ska vara etablerad i unionen.
3. För de åtgärder som finansieras inom ramen för programmet får stödmottagarna och deras underleverantörer inte kontrolleras av tredjeländer eller enheter i tredjeländer.
4. Genom undantag från punkt 3 ska ett företag som kontrolleras av tredjeländer eller enheter i tredjeländer vara stödberättigat som stödmottagare eller underleverantör i enlighet med artikel 14.2, om den medlemsstat där företaget är beläget i enlighet med dess nationella förfaranden ger tillräckliga garantier för att detta varken skulle strida mot unionens och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen såsom dessa fastställs inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i enlighet med avdelning V i fördraget om Europeiska unionen eller mot programmets mål enligt artikel 2. Garantierna ska också vara förenliga med bestämmelserna i artikel 11.

5. Om det inte finns några lätt tillgängliga konkurrenskraftiga alternativ inom unionen och användningen inte skulle strida mot unionens och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen, får stödmottagare och deras underleverantörer använda tillgångar, infrastruktur, anläggningar och resurser som är belägna eller innehas utanför medlemsstaternas territorium eller kontrolleras av tredjeländer. Vid genomförandet av en stödberättigande åtgärd får stödmottagare och deras underleverantörer även samarbeta med företag som är etablerade utanför medlemsstaternas territorium eller som kontrolleras av tredjeländer eller enheter i tredjeländer, om detta inte skulle strida mot unionens och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen. Kostnaderna för denna verksamhet ska inte berättiga till finansiering inom ramen för programmet.
6. Stödmottagare ska före undertecknandet av finansieringsavtalet tillhandahålla all relevant information som är nödvändig för bedömningen av kriterierna för stödberättigande.

Artikel 7

Försäkran från konsortier

Varje konsortium som önskar delta i en åtgärd ska skriftligen försäkra att de är fullt medvetna om och efterlever tillämplig nationell lagstiftning och unionslagstiftning samt bestämmelser avseende verksamhet på försvarsområdet.

Artikel 8

Konsortium

1. Med ett konsortium avses i denna förordning en grupp av företag enligt artikel 5.2 som önskar delta i en åtgärd inom ramen för programmet och som uppfyller kriterierna för stödberättigande enligt denna förordning. De stödmottagare som erhåller finansiering i enlighet med tilldelningsförfarandet i artikel 14 ska också betraktas som konsortier vid tillämpning av denna förordning.

2. Om unionens ekonomiska bistånd tillhandahålls i form av ett bidrag, ska de medlemmar av ett konsortium som vill delta i en åtgärd utse en av medlemmarna till samordnare, vilket ska anges i bidragsavtalet. Samordnaren ska vara huvudkontaktpunkt mellan medlemmarna i konsortiet gentemot kommissionen eller det berörda finansieringsorganet, om inte annat föreskrivs i bidragsavtalet eller om samordnaren underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt bidragsavtalet.
3. De medlemmar av ett konsortium som deltar i en åtgärd ska ingå ett internt avtal som fastställer deras rättigheter och skyldigheter i samband med genomförandet av åtgärden (i enlighet med bidragsavtalet), utom i vederbörligen motiverade fall som anges i arbetsprogrammet eller i meddelandet om ansökningsomgång.

Artikel 9

Tilldelningskriterier

Åtgärder som föreslås för finansiering inom ramen för programmet ska utvärderas på grundval av följande kriterier:

- a) Bidrag till spetskompetens, i synnerhet genom att det visas att det föreslagna arbetet leder till en förbättring jämfört med tidigare känd teknik genom betydande fördelar jämfört med befintliga produkter och befintlig teknik.
- b) Bidrag till innovation, i synnerhet genom att det visas att de föreslagna åtgärderna inbegriper banbrytande eller nya koncept och strategier, nya lovande framtida tekniska förbättringar eller tillämpning av teknik eller koncept som tidigare inte använts inom försvarssektorn.
- c) Bidrag till den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft, i synnerhet genom skapandet av nya marknadsmöjligheter och påskyndandet av företags tillväxt i hela unionen.

- d) Bidrag till den europeiska försvarsindustrins industriella oberoende och unionens säkerhets- och försvarsintressen, i linje med de försvarskapacitetsprioriteringar som medlemsstaterna enats om inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och om lämpligt regionala och internationella samarbetsavtal.
- e) Den andel av åtgärdens totala budget som ska tilldelas deltagandet av små och medelstora företag som är etablerade i unionen och medför ett mervärde, antingen som medlemmar i konsortiet, som underleverantörer eller som andra företag i leveranskedjan, i synnerhet små och medelstora företag som är etablerade i andra medlemsstater än de där de företag i konsortiet som inte är små och medelstora företag är etablerade.
- f) För de åtgärder som beskrivs i artikel 5.1 b–e, bidraget till ytterligare integrering av den europeiska försvarsindustrin genom att stödmottagarna visar att medlemsstaterna har för avsikt att gemensamt använda, äga eller underhålla den slutliga produkten eller tekniken på ett samordnat sätt.

För leden a–c i denna artikel gäller i förekommande fall att bidrag till en ökad effektivitet under hela livscykeln för försvarsprodukter och försvarsteknik ska tas i beaktande, inbegripet kostnadseffektivitet och potentialen för synergieffekter inom upphandling och underhåll.

Bristande uppfyllelse av något av dessa kriterier ska inte leda till uteslutning.

Artikel 10

Finansieringsgrad

1. Det ekonomiska bistånd från unionen som föreskrivs i programmet ska inte överstiga 20 % av de stödberättigande kostnaderna för åtgärder i enlighet med artikel 5.1 c. I alla andra fall får biståndet täcka upp till hela den stödberättigande kostnaden för åtgärden. Den del av de indirekta kostnaderna som ska täckas ska fastställas i arbetsprogrammet.

2. Om ett konsortium utvecklar en åtgärd i enlighet med artikel 5.1 inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet, får finansieringsgraden höjas med ytterligare 10 procentenheter.
3. Om ett konsortium utvecklar en åtgärd i enlighet med artikel 5.1 och åtar sig att anslå minst 5 % av åtgärdens stödberättigande kostnad till små och medelstora företag som är etablerade i EU, får finansieringsgraden höjas med ytterligare procentenheter motsvarande den procentandel av åtgärdens kostnad som tilldelats små och medelstora företag, dock med högst 8 procentenheter.
4. Om ett konsortium utvecklar en åtgärd i enlighet med artikel 5.1, får finansieringsgraden höjas med ytterligare procentenheter motsvarande dubbla den procentandel av åtgärdens kostnad som tilldelats små och medelstora företag som är etablerade i andra medlemsstater än de där de företag i konsortiet som inte är små och medelstora företag är etablerade.
5. Om ett konsortium utvecklar en åtgärd i enlighet med artikel 5.1 och åtar sig att anslå minst 5 % av åtgärdens stödberättigande kostnad till medelstora börsnoterade företag som är etablerade i unionen, får finansieringsgraden höjas med ytterligare procentenheter motsvarande den procentandel av åtgärdens kostnad som tilldelats medelstora börsnoterade företag, dock med högst 8 procentenheter.

För tillämpningen av detta program och utan att det påverkar tillämpningen av framtida program bör medelstora börsnoterade företag anses omfatta företag som har upp till 3 000 anställda, med personalstyrkan beräknad i enlighet med avdelning I artiklarna 3, 4, 5 och 6 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG, och som inte är små och medelstora företag.

6. Om ett konsortium utvecklar en åtgärd i enlighet med artikel 5.1 och dess medlemmar är etablerade i fler än två medlemsstater som samtliga åtar sig att samfinansiera, gemensamt upphandla eller gemensamt använda den slutliga produkten eller tekniken, får finansieringsgraden höjas med ytterligare 5 procentenheter.

7. Det ekonomiska bistånd som unionen tillhandahåller inom ramen för programmet, inbegripet högre finansieringsgrader, ska inte täcka mer än 100 % av åtgärdens stödberättigande kostnad.

Artikel 11

Äganderätt och immateriella rättigheter

1. Unionen ska inte äga de produkter eller den teknik som åtgärden resulterar i och ska inte heller ha någon fordran avseende immateriella rättigheter kopplade till åtgärden.
2. Slutresultaten av åtgärder som erhåller stöd från programmet, inbegripet vad gäller tekniköverföring, får inte vara föremål för restriktion av tredjeländer eller enheter i tredjeländer.
3. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas politiska handlingsfrihet i samband med export av försvarsrelaterade produkter.
4. Om unionens bistånd tillhandahålls i form av offentlig upphandling av en undersökning bör alla medlemsstater på uttrycklig begäran ha rätt till en kostnadsfri icke-exklusiv licens för användning av undersökningen.

Artikel 12

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. Europeiska försvarsbyrån ska bjudas in för att ge synpunkter och rekommendationer. Europeiska utrikestjänsten ska också inbjudas att närvara i kommittén.

Kommittén ska även sammanträda i särskilda konstellationer, bl.a. för att diskutera försvarsaspekter. Kommittéledamöterna ska ges faktisk möjlighet att i god tid granska utkastet till genomförandeakt och framföra sina åsikter.

2. Om det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 13

Arbetsprogram

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett flerårigt arbetsprogram för hela programmets löptid. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.2. Arbetsprogrammet ska överensstämma med de mål som anges i artikel 2.
2. Arbetsprogrammet ska i detalj fastställa vilka kategorier projekt som ska finansieras genom programmet, typen av finansiering och den tilldelade budgeten, inbegripet högsta finansieringsgrad, samt de önskade kategorierna stödberättigande åtgärder enligt artikel 5.1, i lämpliga fall inbegripet utvärderingsmetoden, inklusive viktningar och minimikrav för fullgörandet av tilldelningskriterierna.
3. Arbetsprogrammet ska säkerställa att minst 10 % av den totala budgeten gynnar små och medelstora företags gränsöverskridande deltagande; arbetsprogrammet ska dessutom fastställa en särskild projektkategori avsedd för små och medelstora företag.

Artikel 14

Utvärderings- och tilldelningsförfarande

1. Vid genomförandet av programmet ska unionens finansiering beviljas efter de konkurrensutsatta ansökningsomgångar som offentliggörs i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/12. Under vissa vederbörligen motiverade och exceptionella omständigheter får unionsfinansiering även beviljas i enlighet med artikel 190 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/12.

2. Kommissionen ska med stöd av oberoende experter, som ska valideras på begäran av medlemsstaterna, på grundval av kriterierna för stödberättigande och tilldelningskriterierna i artiklarna 5, 6, 7 och 9 utvärdera de förslag som lämnas in till följd av meddelandet om ansökningsomgång.
3. Kommissionen ska tilldela finansiering för utvalda åtgärder efter varje ansökningsomgång eller efter tillämpning av artikel 190 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/12. Kommissionen ska tilldela finansiering för utvalda åtgärder genom en genomförandeakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 12.2.

Artikel 15

Årliga delbetalningar

Kommissionen får dela upp budgetåtaganden i årliga delbetalningar.

Artikel 16

Övervakning och rapportering

1. Kommissionen ska regelbundet övervaka programmets genomförande och årligen rapportera om de framsteg som gjorts i enlighet med artikel 38.3 e i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Kommissionen ska för detta ändamål vidta nödvändiga övervakningsåtgärder.

2. Till stöd för större effektivitet och ändamålsenlighet i unionens framtida politiska åtgärder ska kommissionen utarbeta en retrospektiv utvärderingsrapport och sända den till Europaparlamentet och rådet. Rapporten, som ska bygga på relevanta samråd med medlemsstaterna och de viktigaste berörda parterna, ska särskilt bedöma framstegen med att nå målen i artikel 2. Den ska också innehålla en analys av gränsöverskridande deltagande i projekt inom ramen för programmet, inbegripet små och medelstora företags och medelstora börsnoterade företags deltagande, samt av små och medelstora företags och medelstora börsnoterade företags deltagande i den globala värdekedjan. Dessutom bör rapporten innehålla information om stödmottagarnas ursprung och om möjligt fördelningen av de immateriella rättigheter som genererats.
3. Kommissionen ska senast den 30 juli 2019 tillhandahålla en interimrapport som ska innehålla en bedömning av programstyrningen, utnyttjandegrader, projekttilldelningsresultat, inbegripet små och medelstora företags och medelstora börsnoterade företags deltagande samt deras grad av gränsöverskridande deltagande, och den finansiering som beviljats i enlighet med artikel 190 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/12 enligt artikel 14.1.

Artikel 17

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision eller, när det gäller internationella organisationer, rätt att genomföra kontroller i enlighet med avtal som ingåtts med dessa, på grundval av handlingar samt på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering inom ramen för programmet.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁸ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96⁹, göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för denna förordning.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

**Utkast till rådets uttalande om finansiering av det europeiska försvarsindustriella
utvecklingsprogrammet**

Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter bör den totala budgeten för genomförandet av programmet uteslutande göras tillgänglig genom omfördelningar under rubrik 1a i den fleråriga budgetramen 2014–2020.

Rådet uppmanar med eftertryck samtliga institutioner att nå en samsyn om att finansiera det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet uteslutande genom omfördelningar under rubrik 1a. Rådet stöder inte kommissionens ursprungliga förslag om att dela upp finansieringen mellan omfördelningar och utnyttjande av marginalen.
